

Terugblik op mijn treurbeuk

Hoe vaak ben ik er niet langsgelopen? Ik woon nu al 20 jaar in de Filmwijk, dus het is al snel honderden keren geweest. Toch is de basalten zuil op de hoek van het Natalie Woodpad en het Fongerspadij niet eerder opgevallen. Ook weer niet zo heel gek, want het lijkt een beetje op een boomstronk. Mijn nieuwsgierigheid is gewekt.

Ik lees de tekst op de bronzen gedenkplaat met daarop nagemaakte boomringen: 'Deze bomen zijn in 1994 aangeboden door de Almeerse groenaanemers bij de komst van de 100.000e inwoner'.

Ik kijk naar de bomen achter de zuil. Zouden het die bomen zijn? Staan ze er nog wel? Ik speur het grasveld af en bekijk de bomen van top tot teen, op zoek naar meer aanwijzingen of een verhaal. Maar ik vind niets. Jammer.

Het verhaal over de treurbeuk van het Dagblad van Almere

Dan denk ik aan mijn eigen bijzondere boom, een treurbeuk. Het is 13 december 2002. Het is een uitzonderlijk koude winter. Over exact 18 dagen verschijnt de allerlaatste Dagblad van Almere. Dat is de krant waar ik mijn loopbaan als tekstschrijver/journalist begon. De stad verliest zijn dagblad en

ik mijn allereerste grotemensenbaan. Het belooft geen vrolijk kerstfeest te worden.

Er is een lichtpuntje: Almere en ik krijgen een treurbeuk. Mijn collega's en ik mogen de boom zelf planten. We staan rond het ieniemenie boompje op stadslandgoed De Kemphaan, pal naast het varkenskot. Voor de fotograaf proberen we droevig te kijken, want het is per slot van rekening een treurige aangelegenheid. De grond blijkt te bevroren om er een spade in te krijgen.

Stichting Genootschap Het Levende Huis plant het boompje later alsnog en inmiddels staat er een forse treurbeuk. Tijdens mijn wandelronde Kemphaan loop ik er graag langs. Even de varkens gedag zeggen én kijken hoe onze boom is gegroeid.

Bijzondere bomen in een verhalenboek

Bij de treurbeuk staat geen bordje met ons verhaal, maar de Dagblad van Almere-boom staat wél vermeld in het boek Boomverhalen, een kleine geschiedenis van Almere. Dat geldt ook voor de bomen bij de basalten zuil in de Filmwijk. Op de website www.boomverhalen.nl lees ik dat de bomen langs het Natalie Woodpad/Fongerspadij 'snotnoot-bomen' moeten zijn, beter bekend als de zwarte walnoot.

Op twintig locaties in Almere zijn op 16 november

Over de auteur: Maaïke van den Bosch is zelfstandig tekstschrijver met een journalistieke achtergrond. Ze werkte 23 jaar als redacteur/verslaggever in Almere en Flevoland. Sinds 2003 woont Maaïke in de Filmwijk.

1994 telkens vijf bomen van verschillende boomsoorten geplant. Het project kreeg de naam 'Bomenstad' en breidde zich in de jaren erna uit. De Filmwijk heeft nog een tweede locatie. Bij de Joris Ivenslaan/Fellinilaan staan vijf wintereiken. Tijdens mijn volgende wandelronde Weerwater toch eens opletten of ik die ook kan ontdekken.

